

Html kódok

A html "nyelv" egy viszonylag egyszerű kódgyűjtemény, amelyet a böngészők értelmezni tudnak. Maga a html forrás szövegfile, amelyet akár Notepaddal is szerkeszthetünk. Ez tökéletesen elegendő is ahhoz, hogy leveleinkben, üzeneteinkben html részleteket helyezzünk el.

Nagyobb, önálló html dokumentumokat, önálló lapokat általában valamely Weblap-szerkesztővel készítünk, amely a formázott adatokat html forrássá konvertálja. Mindenki másféle ilyen szerkesztőre esküszik, egyik ezt nem tudja, a másik azt szúrja el - végül általában a hét nyelven beszélő szerkesztők mellett is kénytelenek vagyunk a forráson egy kicsit "kézimunkázni".

A html számára "kacsacsőr" jelek (< >) közé zárt **kódokkal** adunk utasításokat. Egy-egy kód érvényessége a lezáró kódig tart, amely "/" és a **kódjel** (természetesen kacsacsőrök között). A zárókód nem minden esetben kötelező, de soha nem árt - hiánya viszont okozhat gondot.

A formázandó szöveget egyszerűen beírjuk a nyitó- és zárókód közé.

Például:

```
<I>dőlt betűs szöveg</I>
```

eredménye:

dőlt betűs szöveg

Vigyázat! Ne használjuk a szövegben a < > & jeleket, mert ezeket a html-értelmező a kódok tartozékának tekinti!

Van rá mód, hogy kicselezzük (éppen erre a célra foglalt a &), mint a példa is mutatja, de ez nem az első lecke tárgya.

Egyszerű karakterformázás

közvetlen kódokkal

A leggyakoribb formátumokat egyszerű kódokkal írhatjuk elő:

I	<I>Dőlt betűs szöveg</I>	<i>Dőlt betűs szöveg (italic, kurzív)</i>
B	<B>Vastagított</B>	Vastagított (félkövér)
U	<U>Aláhúzott</U>	<u>Aláhúzott</u>

Ritkábban, de szükségesek lehetnek:

STRIKE	<STRIKE>Áthúzott</STRIKE>	~~Áthúzott~~
SUP	^{Felső index}	(Normál szöveghez képest) ^{Felső index}
SUB	_{Alsó index}	(Normál szöveghez képest) _{Alsó index}

Sokan szeretik használni, kevesebben nézni:

BLINK	<BLINK>Villogó</BLINK>	Villogó
-------	------------------------	---------

Természetesen ezeket a kódokat kombinálhatjuk is, a legkülönbözőbb hatásokat hozva létre:

Például:

<B><BLINK>V</BLINK>égig vastagított, <I><BLINK>k</BLINK>özben dőlt betűs szöveg, </I><BLINK>v</BLINK>illogó kiemelésekkel.</B>

eredménye:

Végig vastagított, közben dőlt betűs szöveg, villogó kiemelésekkel.

Formázás a FONT kóddal

A **<FONT>** kóddal állíthatjuk be a *betűtípust, betűméretet, a szöveg színét* (akár karakterenként).

Például:

<FONT FACE="Letter Gothic" SIZE=6 COLOR="#ff00ff">Letter Gothic 24 pontos lila szöveg</FONT>

eredménye:

Letter Gothic 24 pontos lila szöveg

Mint a példából látható, a paramétereket a FONT változóiban adjuk meg, melyeknek szintaktikája: **NÉV="érték"**. Az egyes változókat szóközzel kell egymástól elválasztani.

A változókat tetszőleges sorrendben adhatjuk meg, és bármelyik el is hagyható (ilyenkor a lap egészére beállított értékek érvényesülnek, amelyeket sokszor a böngésző határoz meg - tehát nem azonosak minden felhasználó számára).

A **FACE="karakterkészlet"** változóval állíthatjuk be a *betűtípust*. Ennek konkrét lehetőségeit némileg behatárolják a rendelkezésre álló font-típusok. Ime néhány példa:

Alapértelmezés (nincs FACE beállítás)

FACE="Times New Roman"

FACE="Arial"

FACE="Courier New"

FACE="Book Antiqua "

FACE="Univers Condensed"

FACE="Letter Gothic"

A **SIZE=méretkód** változóval állíthatjuk be a *betűméretet*, azaz:

Alapértelmezés (nincs FACE beállítás)

SIZE=1 (9 pont)

SIZE=2 (10 pont)

SIZE=3 (12 pont)

SIZE=4 (14 pont)

SIZE=5 (18 pont)

SIZE=6 (24 pont)

SIZE=7 (36 pont)

A **COLOR="#színkód"** változóval állíthatjuk be a *betűk színét*: Nem hiszem, hogy bárkinek is kedve lenne megtanulni a teljes színkódtáblát; extra kevert színeket csináltassunk meg mondjuk az NC-vel, azután koppintsuk le a kódot Példaként megadok egy alapsorozatot.

Alapértelmezés (nincs FACE beállítás)

COLOR="#000000" fekete

COLOR="#0000FF" kék

COLOR="#00FF00" zöld

COLOR="#FF0000" piros

COLOR="#00FFFF" kék

COLOR="#FF00FF" bíbor

COLOR="#FFFF00" sárga

(Ez itt fehér volt, a kódja) "#FFFFFF"

Bekezdések, sorok, igazítás

A szövegnek bizonyos jellemzőit bekezdésenként (paragrafus) adhatjuk meg. Egy bekezdésnek számít a `<P>` `</P>` kódok közötti szövegrész, erre érvényesek a nyitó kódban esetleg megadott paraméterek is.

A bekezdés mindig új sorban kezdődik. Ha a bekezdésen belül - a beállítások módosítása nélkül - új sort akarunk kezdeni, a `<BR>` kódot használjuk. (Ennek a kódnak nincs záró kódja, hiszen nem tartományra, csak a szöveg egy pontjára vonatkozik.)

Például:

```
<P>Ez egy bekezdés.</P>Ez egy másik bekezdés, amelybe most bemásolom a bevezető szöveget is, hogy legyen min bemutatni a bekezdésközbeni sortörést is:<BR>"A bekezdés mindig új sorban kezdődik. Ha a bekezdésen belül - a beállítások módosítása nélkül - új sort akarunk kezdeni, a <BR> kódot használjuk. (Ennek a kódnak nincs záró kódja, hiszen nem tartományra, csak a szöveg egy pontjára vonatkozik.)"</P>Ez viszont már egy harmadik bekezdés.</P>
```

eredménye:

Ez egy bekezdés.

Ez egy másik bekezdés, amelybe most bemásolom a bevezető szöveget is, hogy legyen min bemutatni a bekezdésközbeni sortörést is:

"A bekezdés mindig új sorban kezdődik. Ha a bekezdésen belül - a beállítások módosítása nélkül - új sort akarunk kezdeni, a `<BR>` kódot használjuk. (Ennek a kódnak nincs záró kódja, hiszen nem tartományra, csak a szöveg egy pontjára vonatkozik.)"

Ez viszont már egy harmadik bekezdés.

Megjelenő *üres sort* a forrásprogramban a `<P>` ` ` `</P>` kódkombináció jelöl.

A leggyakrabban használt bekezdésváltozó az igazítás, azaz, hogy a szöveg a lapon balra, középre, vagy jobbra igazítva jelenjék meg. Az igazítás változója az `ALIGN="érték"`:

```
<P ALIGN="LEFT">Balra igazított bekezdés.</P>
```

```
<P ALIGN="CENTER">Középre igazított bekezdés.</P>
```

```
<P ALIGN="RIGHT">Jobbra igazított bekezdés.</P>
```